

Yazar: Ramazan YILMAZ

Kur'ani Kavramları Gerçek Anlamlarıyla Kullanmak-2 Kur'ani Hükümler

Yüce Allah (cc), insanların dünya hayatlarının düzenlemek için rasulleri vasıtasıyla vahyini, en son olarak da Kur'an'ın gönderdiği, insanların dünya hayatında yapacakları her şeyi, en net ve açık bir biçimde açıklar. Yüce Allah (cc), yalnız dünya hayatı ile ilgili değil insanların ahiret hayatı ile ilgili ve ahiretteki durumları ile ilgili olarak da bu dünyaya yer vermeyecek şekilde her şeyi beyan etmiştir. Yeter Kur'an'a iman etsin ister etmesin, onun yargılarından sıyrılarak, akledip bu dünyaya gerek Kur'an'ın okuyan her akıllı kimse, Kur'an'da yüce Allah'ın bildirdiklerini net olarak görmez. Yüce Allah (cc) Kur'an'ın, anlaşılmayan ve insanlar için aydınlatıcı hayatlarının düzenlemesi diye kolaylaştırmış, bir çok örnek vererek insanlara yol göstermiştir. Kur'an'ın bu denli net ve açık olması rağmen insanlar, Kur'an gerçeğinden uzaklaştıkları kendilerine göre yeni kavramlar ürettiler, yeni durumlar ortaya çıkardılar ve zaman içerisinde bunu dinden zannederek ona inanıyorlar. Yıllarca gerçeği yeterince anlamayan ya da vahyi gerçeği kendilerince yorumlayan kimseler, olmadıkları hikmetlerle ve yalan uydurarak, uydurdukları yalanları yüce Allah'ın yüzüne iftira atarak Yıllarca mal etmişlerdir. Bu müfteri yalancılar, genelde Samiri soylu belgeleri, yazdıkları kitaplarda uydurdukları yalanlar hakkında aslı olmayan iddialar ileri sürmüşlerdir. Dine karşı din Yıllarca dine karşı uydurulmuş batıl bir dini Her şeyi açık bir Kitapta açıklayan yüce Allah'a karşı adeta savap açıklamasına Kur'an'ın hükümleri karşıtan müfteri Samiri soylu yalancı belgeleri ile Yıllarca müdmenleri, insanların Allah yolundan alıkoymak, Tevhidi esasları anlamaz kılmak için kendilerince bir din uydurdular. Samiri soylu yalancı belgeleri ile Yıllarca müdmenleri elele vererek Tevhid dini olan Yıllarca karşı, Kur'an'ın hükümleri adeta ters yüz ederek, Kur'an'ın kavramları karşıtarak, Kur'an'da

a¸ýk¸a bildirilen h¨k¨mleri, dillerini eđip b¨kerek yanlarından bir din oluđturdular. Bu uydurulan din kavramý, Ýslâm’ýn asýl tanýmýndan uzak bir þekilde anlamlandırýlmýþ, toplumun d¨þ¨nce yapýsýnda, dinin tanýmý konusunda, y¨ce Allah’ýn bildirdiđi ger¸eklerden ¸ok uzak bir algý oluđturulmuđtur. Ýslâm, þirk ve k¨fre a¸ýk¸a savap a¸mýþ, bunlarý iþleyenlerin M¨sl¨man olmadýklarýný bildirirken Samiri soylu yalancý bel’amlar ile Ýslâm d¨þmanlarýnýn uydurduklarý dinde, her t¨rl¨k¨f¨r, þirk, putperestlik, ahlaksýzlyk, zul¨m meþru g¨r¨lm¨þ, bunlarý yapanlar da M¨sl¨man olarak tanýmlanmýþtır. Y¨ce Allah (cc) Kur’an’da, putperestliđin pis olduđunu, bu pislikten ka¸ýnýlmasýný apa¸ýk bir þekilde emretmiþ, Hz. Ybrahim (as) örnekliđini vererek putlarýn yýkýlmasý gerektiđini bildirmiþtir. Oysa Samiri soylu bel’amlarýn uydurduklarý þirk ve k¨f¨r dininde, tađuta itaatin Kur’an’a uygun olduđunu, tađuta oy verenlerin ve putlara tapanlarýn M¨sl¨man, putlar ön¨nde yapýlan ilkel tapýnmalarýn ibadet, puthanelerin M¨sl¨manlarýn kutsal ibadet yeri Kâbe gibi olduđunu iddia ettiler. Samiri soylu bel’amlar ile Ýslâm d¨þmanlarý, uydurduklarý batýl dinlerini, insanlar fark etmesinler diye Ýslâm olarak tanýttýlar, týpký Samiri gibi öncelikle Rasulullah (as)’ý devre dýþý býrakmak i¸in hadisleri inkâr adý altýnda Rasulullah (as)’ý inkâr ettiler ki bunlarýn babýný mealciler olarak ortaya ¸ýkan ve y¨ce Allah’ýn kâfirler dediđi kiþiler yapmaktadýr. Yalancý m¨fteri Samiri soylu bel’amlardan bir kýsmý, S¨nnet edebiyatý yaparak Rasulullah (as)’ýn kul ve Rasul olupunu adeta inkâr edip onu insan¨st¨ bir varlýk ve kutsal bir ilah gibi g¨sterip onu g¨stermelik olarak y¨celttiler, onun adýný kullanarak yalanlar uydurdular. S¨nnet edebiyatý yapan kimi Samiri soylu bel’amlar ile Ýslâm d¨þmanlarý, uydurduklarý yalanlarla Rasulullah (as)’ý adeta ilahmýþ gibi g¨sterip y¨ce Allah’a karpý ¸ýkardýlar. Hatta öyle ki, y¨ce Allah’ýn a¸ýk¸a reddettiđi bazý konularý, uydurduklarý yalanlarla Rasulullah (as)’a kabul ettirdiler, Rasulullah (as)’ý y¨ce Allah’a karpý gibi g¨sterme ¸abasýna girdiler. S¨nnet edebiyatý yapan kimi Samiri soylu bel’amlarýn, Rasulullah (as)’ý y¨ce Allah (cc) ile eþit tuttuklarýnýn örneđi, camilerde Rasulullah (as)’ýn adýný y¨ce Allah’ýn adýnýn yanýna koymalarý ve secdeye giden insanlarýn onun ön¨nde secde yapmalarýdır. Samiri’nin, Hz. Musa (as)’ýn arkasýndan, insanlarý saptýrmak i¸in söylediđi yalaný, Ýslâm’ý m¨fteri Samiri soylu

yalancýlar ile Ýslâm düpmanlarý, uydurduklarý din ile fiilen söylenip oldular ve Rasulullah (as)’a, (hâpâ) Kur’an’daki hükümelerin tersini söylettirdiler. “Nihayet bir buzađý vücudu onlara çykardý, onun böđürmesi vardý; sonra dediler ki: ‘Bu, sizin ilahýnýz ve Musa’nýn ilahi, ancak o unuttu! ” (Taha, 88) Samiri, insanlarý taptýrdýđý Buzađý’nýn, onlarýn gerçek ilahý olduđunu, hatta daha da ileri giderek Hz. Musa (as)’n da (hâpâ) ilahý olduđunu, fakat Hz. Musa’nýn onu unuttuđunu söylemiþti. Ýslâmcý Samiri soylu müfteri yalancýlar ile Ýslâm düpmanlarý da uydurduklarý dini, yüce Allah’n razý olduđu gerçek Ýslâm’n önüne aldýlar ve gerçek Ýslâm’n bu uydurduklarý din olduđu algýsýný insanlarda oľuþturdular. Ýslâmcý müfteri yalancý Samiri soylular ile Ýslâm düpmanlarý o denli ileri gittiler ki, Kur’ani kavramlarý ve hükümeleri çarpýtýp Allah ve Rasulü üzerine iftiralar atarak uydurduklarý dinin Kur’an’da olduđunu iddia ettiler. “Püphesiz onlardan bir fýrka, dillerini Kitapla eđip bükerler, siz Kitap’tan sanasýnýz diye, oysa o Kitaptan deđildir ve derler ki: ‘O, Allah katýndandýr’ o, Allah katýndan deđildir. Allah’a karpý onlar, bilerek yalan söylerler.” (Al-i Ýmran, 78) Yüce Allah (cc), Ýslâmcý müfteri yalancýlar ile Ýslâm düpmanlarýnýn yalancý olduklarýný ve Allah’a karpý bilerek yalan söylediklerini bildirmektedir. Ýslâm’da, kulluk yüce Allah’a yapýlýr, uydurulan dinde bu esas tersine döndürüldü Yüce Allah’n gönderdiđi Ýslâm dininde insanlar yüce Allah’a kulluk yapmakla emrolunmuþ iken uydurulan þirk dininde yüce Allah’y (hâpâ) insanlara kulluk yapýyor gibi gösterdiler. Bu konuda kimi zaman Rasulullah (as)’a atfen öyle seviyesizce yalanlar uydurdular ki, insanlarýn hizmetkârý, kapý bekçisi gibi gösterdiler yüce Allah’y. Kur’an’da, kulluk yalnýzca yüce Allah’a has kýlýnmýþtýr, geleneksel din anlayýþý, önce þeyh, hoca, ađabey diye vasyflandýrýlan kípilere kayýtsýz þartsýz itaat ve kulluđu zorunlu kýldý, sonra da yüce Allah’y (hâpâ) bu kípilerin emrine verdi ve bu kípilerin, her istediklerini yüce Allah’a yaptýrdýđý sapýklýđýný yayarak bu kípileri adeta en üstün ilah olarak ilan ettiler. Uydurulmuþ geleneksel din anlayýþýnda Tevhid ve yüce Allah’a þeriksiz kulluk anlayýþý yoktur. Tevhidin tamamen olmadýđý bu uydurulmuþ þirk dininde, Rasulullah (as)’a atfen uydurulan yalanlarla yüce Allah (cc) (hâpâ) kullarýnýn ahvalini bilmeyen, Miraç hadisi diye uydurulan yalanda olduđu gibi ne yapacađýný kullarýndan

Örenen, Samiri soylu bel’amların iddia ettikleri gibi gaybı bilmeyen biri olarak tanımlandı. Tasavvuf sapıklyđının bapını ¸ektiği, Samiri soylu bel’amların onayladıkları bir ve küfür dininde yüce Allah (cc) (hâpâ) insanların emrinde gösterildi. Öyle ki insanlar, kendilerine bir iyiliği dokunanlardan, Müslüman olup olmadıklarına bakılmaksızın, yüce Allah’ın razı olmasını, canlarının sıkan birine de, sanki yüce Allah (cc) (hâpâ) onların emir eri imip gibi bela vermesini istediler ve yüce Allah’ı (hâpâ) kendi hizmetârları gibi gördüler. “O halde Allah'a karpı yalan uyduran ya da O'nun ayetlerini yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir! Onlara, Kitap’tan nasipleri eripir; nihayet rasullerimiz onlara gelip canlarının aldıklarında derler ki: ‘Nerede sizin Allah'tan başka ¸ağırdıklarınız?’ Dediler ki: ‘Bizden kayboldular’ ve kendilerinin kâfir olduklarına kendi nefisleri üzerine bahitlik ettiler.” (A’raf, 37) Yüce Allah (cc) hakkında uydurulan yalanlar ve O’na atılan iftiralar, aslında uydurulmuş geleneksel dinin, yüce Allah (cc) hakkındaki anlayışından kaynaklanmaktadır. “Allah’ı hakkıyla takdir edemediler, kıyamet günü yer, tamamen O’nun avucundadır, gökler de sağ elinde dürülmüptür. O yücedir, onların ortak koştuklarından münezehtir.” (Zümer, 67) Yâm dinine karpı uydurulan bir dininde ¸arıptılan Kur’ani hükümler Tarihi süre¸te, Tevhid-bir mücadelesinin en önemli apaması, hi¸kupkusuzdur ki, Tevhid inancına karıptırılan bir unsur düpüncelerin temizlenmesidir. Samiri soylu bel’amlar ve Yâm düpmanlarının saptırmaları sonucunda insanlar, yüce Allah’ın kendilerine indirdiği Risalet’e zaman i¸erisinde kendi düpüncelerini karıptırmıplar, bu düpünceleri ya bizzat yüce Allah’a ya da Risalet’i getiren el¸ilere mal ederek dini bir emir olarak algılamıplardır. Geleneksel bir dine mensup olup Rab’lerine bir kopan kimseler, kendilerine Tevhidi esasları, saf ve doğru olan Yâm dinini anlatan kipleri küfürle su¸lamış, onlara saldırmıplardır. “Onlar bir kötülük yaptıkları zaman: ‘Babalarımız bu yol üzerinde bulduk, bunu bize Allah emretti’ dediler; de ki, ‘Allah kötülüğü emretmez, Allah’a karpı bilmediğiniz peyler mi söylüyorsunuz!” (A’raf, 28) İnsanlar, Kur'an ger¸eğinden uzaklaştık¸a, Samiri soylu bel’amların ve Yâm düpmanlarının katkılarıyla kendilerince yeni bir din anlayış ortaya ¸ykarmıplar, uydurma ve ilahi mesajın ¸arıptılması sonucu oluğturdukları anlayış Hak din zannederek ona tabi

olmuþlardýr. Bunlar, tabi olduklarý geleneksel uydurma þirk dinine uygun kavramlar geliþtirmişler, bu uyduruk kavramlarý dinlerinin esasý kabul etmişler, bunun, yüce Allah (cc) tarafýndan kendilerine emredildiđini zannetmişlerdir. Yüce Allah (cc) Kur’an’ý tamamlamýþ, onda her þeyi apaçýk bir þekilde bildirmiş, Ýslâm’ý din olarak göndermiş ve ondan razý olmuþtur. “…Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladým ve sizin için din olarak Ýslâm’a razý oldum…” (Maide, 3) Gerçek apaçýk bir þekilde bu iken, Ýslâm’a karpý uydurulan þirk dininde sanki Ýslâm tamamlanmamýþ gibi bir sürü kutsal geceler, günler ve ibadetler uydurdular. Rasulullah (as), Ýslâm’ýn tamamlanmadýđ ve sonradan din uydurulanlar hakkýnda þöyle buyurmuþtur. “Ýslâm’a sonradan eklenen her þey bid’at, her bid’at sapýklýk ve her sapýklýk cehennemdedir.” Yüce Allah'ýn bildirdiđi üzere, din kemale erdirilip tamamlanmýþtýr; tamamlanan Ýslâm dininde, yüce Allah (cc), kendisinin nasýl razý edilebileceđini, kendisine hangi ibadetlerin yapýlacađýný, bütün teferruatlarýyla açýklamýþtýr. Ancak uydurulmuþ geleneksel din anlayýþýnda Kur’an ve Sünnette olmayan ibadetler ihdas edildi. Bu sapýklýđýn baþýný da tasavvuf denilen þirk ve küfür taraftarlarý çekiyor. “De ki: ‘Siz mi Allah’a dininizi öđreteceksiniz; Allah bilir, göklerde ve yerde olanlarý; Allah, her þeyi bilendir ” (Hucurat, 16) Bu bir gerçektir ki, yüce Allah'ýn koyduđu hükümler üzerinde, sýfatý ne olursa olsun, insanların tasarruf yapma haklarý yoktur. Yüce Allah'ýn koyduđu hükümler üzerinde tasarruf yapmak, bu hükümleri deđiptirmek yüce Allah'a karpý isyan, küfrü gerektiren bir fiil, büyük bir günah ve suççtur. Aklý baþýnda hiçbir insan, Ýslâm düþmaný olmadýđ sürece, konulan ilahi hükümler üzerinde tasarrufta bulunmaz, deđipiklik yapamaz. Kelime-i Tevhidin sözle olarak söylenmesinin yeterli olduđu düþüncesi Kur’an’da Tevhid, yüce Allah'ýn, kipinin düþünce söz ve davranýþý üzerinde tek Ýlah, Rab ve hâkim olmasýdır. Tevhid inancýna sahip olan bir kimse, hiçbir konuda ve hiçbir þekilde iman ettiđi esaslarýn dýþýnda düþünemez, konuþamaz, hareket edemez; aksi halde Tevhid inancý zedelenir, þirke düþer. Yani Tevhid, düþüncede baþlayýp olgunlaþan, sözle ifade edilen ve hayatýn tüm alanlarýnda geređi yapýlan bir inanç ve yapamdýr. Tevhidi esaslara iman etmek, düþünce, söz ve davranýþlar üzerinde yüce Allah’ýn hükümlerinin, hiçbir

sýkýntý duyulmadan, hakim kýlýnmasý, düpünce, söz ve davranýplarýn, yüce Allah’ýn Kur’an’da bildirdiði esaslara kayýtsýz þartsýz teslim olunmasý halinde mümkün olabilir. Kelime-i Tevhid, düpüncede olgunlaþan iman esaslarýnýn sözle kabul edildiðinin beyaný, hayatta yapanacaðýna dair yüce Allah’a söz verilmesi, insanlarýn buna þahit tutulmasýdýr. Kipi, bu sözü söyledikten sonra artýk yepyeni bir kimliðe sahip olmuþ ve önceki hayatýný tümden terk edip yepyeni bir kipilik kuþanmýþtýr demektir. Uydurulmuþ geleneksel þirk dini anlayýþýnda Tevhid, yalnýzca sözden ibaret olan, düpünce ve hayatta hiçbir deðiþikliði saðlamayan, her türlü þirk ve küfür içerisinde bulunmasýna raðmen Kelime-i Tevhidi söyleyen kipinin Müslüman olduðunu ifade eden bir sözden baþka bir þey deðildir. Geleneksel þirk dininde Kelime-i Tevhidin söylenmesi, kipinin cennete girmesi için yeterli görülmüþtür ki bu sapýk anlayýþ, bütünüyle Kur’an’daki Ýslâm ile taban tabana zýttýr ve bunu iddia edenler, yüce Allah’a iftira atan müfterilerdir. “Yalan söyleyip Allah’a iftira atan ya da O’nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir! Þüphesiz zalimler, kurtuluþa eremezler.” (En’am, 21) Yüce Allah’a, O’nun razý olduðu Ýslâm dinine karpý uydurulan yalanlar ve pervasýzlyklar, Kur’an’daki dini hiçe saymak, yüce Allah’a karpý apaçýk bir þekilde savap açmaktýr. Ýslâm’da cehennem giren bir daha çýkmaz þirk dininde cehennem geçicidir Yüce Allah (cc), günah iþleyenlerin, daha dünyada iken tevbe etmeleri halinde baðýplanacaklarýný, büyük günahlardan sakýnanlarýn küçük günahlarýnýn da affedileceðini, cehennem girenlerin bir daha oradan çýkamayacaklarýný bildirmiþtir. “De ki: ‘Ey nefislerine karpý apýrý giden kullarým, Allah’ýn rahmetinden umut kesmeyin, muhakkak ki Allah, bütün günahlarý baðýplar; þüphesiz O, baðýplayan, merhamet edendir. Rabb’inize dönün, O’na teslim olun, size azap gelmeden önce, sonra size yardým edilmez. Rabb’inizden size indirilenin en güzeline uyun; ansýzýn ve hiç farkýna varmadan azap size gelmeden önce. Sonra nefsin: ‘Allah yanýnda kusur edipimden dolayı yazýk bana, gerçekten ben alay edenlerden idim’ demesin.” (Zümer, 53-56) “Eðer size yasaklanan büyük günahlardan kaçýnýrsanız, sizin küçük günahlarýnýzý örteriz ve sizi deðerli bir yere sokarýz.” (Nisa, 31) “O kimseler ki, küçük hatalar hariç, büyük günahtan ve fuhþiyattan kaçýnýrlar; þüphesiz

Rabb'inin mađfireti geniştir…” (Necm, 32)
 Günah ipledikleri halde hemen tevbe etmeyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin bađýplanmayacađýný bildiren yüce Allah (cc), inanları açık bir şekilde uyarmaktadır.
 “Kötülükler yapıp kendilerine ölüm geldiđinde nihayet: ‘Ben, gerçekten şimdi tevbe ettim’ diyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin tevbeleri geçerli deđildir, ipte onlar için acý bir azap hazýrlamýpýzdýr!” (Nisa, 18) Yüce Allah’ýn günah iplayenler ve tevbe edenler ya da etmeyenler hakkýndaki kesin hükmü bu ve O, cehennem girenlerin bir daha oradan çıkamayacaklarıný bildirmiştir. Ýslâm’a karþý uydurulan þirk dininde ise inanan insanların, ne denli günahları çok olursa olsun, günahları kadar yandıktan sonra cehennemden çıkacakları yalaný, yüce Allah’ýn apaçık hükmüne karþý uydurulmuþ bir yalandan başka bir þey deđildir. “Dediler ki: ‘Sayýlı birkaç çığın dýþýnda bize atep dokunmayacaktır.’ De ki: ‘Allah katýndan bir ahit mi aldýnýz, öyle ise Allah verdiði sözden dönmez, yoksa Allah’a karþý bilmediđiniz bir þey mi söylüyorsunuz!’ Evet, kim bir kötülük kazanýr da suçu onu kuþatýrsa, ipte onlar, atep halkýdır, onlar orada sürekli kalacaklardır.” (Bakara, 80-81) “Kitaptan nasip verilen kimseleri görmedin mi, aralarında hükmetsi için Allah’ýn Kitabý’na çađýrýlýyorlar, sonra onlardan bir grup sýrt dönüyor; onlar, dönücülerdir. Bu, onların: ‘Sayýlı birkaç çığın hariç atep bize dokunmayacaktır’ demeleridir. Uydurmuþ oldukları þeyler onların dinlerinde aldatmýptýr.” (Al-i Ýmran, 23-24) Yüce Allah (cc), er-Rahim sýfatý geređi, kýyamet günü adalet terazisini kuracak, küç ük günah iplayenleri affedip büyük günah ipledikleri halde dünyada tevbe etmeyip ölenleri, içerisinde ebedi olarak acýklý azapta sürekli kalmak üzere cehennem süreceptir. Bu, yüce Allah’ýn Kur’an’da bildirdiði kesin kararýdır. “O gün tartý haktýr; artýk kimin tartýları ađýr gelirse, ipte onlar kurtulanlardır. Kimin tartýları hafif gelirse, ipte onlar, ayetlerimize zulmetmekte olduklarından dolayı nefislerini hüsrana uđratan kimselerdir.” (A’raf, 8-9) “Fakat kimin tartýları ađýr gelirse, ipte o, hopnut bir yapam içindedir ve fakat kimin tartýları hafif gelirse, ipte onun anası haviyedir. Ne bilirsin sen onun ne olduđunu, kýzgýn bir ateptir!” (Karia, 6-11) Yalancı müfterilere uyup nasýl olsa bađýplanacađýz zanný ile aldananlar, yüce Allah’ýn bu uyarýlarına kulak verip derhal uydurulmuþ geleneksel þirk ve küfür dinini terk edip Rab’lerine dönmeli, tevbe edip bađýplanma dilemelidirler,

aksi halde ölüm geldiđinde onlara, ne tevbe etmeleri bir fayda sađlayacak ne de kyyamet gününde Rab’leri onlarý bađýplayacaktır. Yslâm’da befaat yalnzyca yüce Allah’yn elindedir, ğirk dininde herkes befaat edebilir Ynsanlarýn, adeta rahat bir ğekilde günah iğlemelerine neden olan bir bağka konu da, befaat edilecekleri zannýdyr. Yüce Allah (cc), Kendisinden bağka befaat edicilerin olmayđýnny, befaatin yalnzyca kendi elinde bulunduđunu bildirmesine rađmen uydurulmuğ ğirk dininde onlarca kiğinin befaat edeceđine dair yalanlar uydurulmuğtur. Befaatin var olduđunu zannedenler, bu iddialarýnda o denli haddi aptýlar ki, nihayet Rasulallah (as)’y yüce Allah’yn karpýsýna adeta bir rakip olarak çykardýlar. Onlara göre yüce Allah’yn affetmediđi büyük günahlar Rasulallah (as) tarafýndan affedilecektir. Bu sakat anlayýğ, Rasulallah (as)’y yüce Allah’tan daha merhametli sanmakta, bu nedenle de büyük günahlarý iğleyenlerin onun bađýplayacađýnny zannetmektedirler ki bu düpünce, açyk bir ğirk ve Rasulallah (as)’y (hağa) yüce Allah’tan üstün görmektedir. “Artýk Allah’yn üzerine yalan atýp iftira eden yahut O’nun ayetlerini yalanlayan kimseden daha zalim kimdir; ğüphesiz o günahkârlar kurtuluğa eremezler. Allah’tan bağka ibadet ettikleri ğeyler, onlara zarar vermez ve onlara fayda vermez ve diyorlar ki: ‘Bunlar, Allah katýnda bizim befaatçilerimizdir!’ De ki: ‘Göklerde ve yerde bilmediđi bir ğeyi mi Allah’a haber veriyorsunuz!’ O, koğtuklarýndan münezzeğ ve yücedir.” (Yunus, 17-18) Ellerinde vahyi hiçbir delil bulunmadan Rasulallah (as)’yn, kendilerinin büyük günahlarýnny bađýplayarak cehennemden çykaracađýnny iddia edenler, açykça ğirk koğmaktadýrlar. Bunlar, Rasulallah (as)’y ilah edindikleri için onun kendilerini duyduđunu sanarak yüce Allah’y devre dýpy býrakýp direkt Rasulallah (as)’a dua etmekte, “Befaat ya Rasulallah” demektedirler. Rasulallah (as)’y da rahatsýz edici olan Rasulallah (as)’dan befaat dileme duasý ve onu ilah edinme hususu, Kur'an’da reddedilmiğ ve rasullerin insanlarý kendilerine deđil, yalnzyca yüce Allah’a davet ettikleri bildirilmiğtir. “Bir insan için mümkün deđildir ki, Allah ona Kitap, Hüküm ve Nebi’lik versin, sonra insanlara desin ki: ‘Allah’tan bağka bana kul olun’ velakin ‘Kitap’ta öđretmekte olduđunuz ğeyler nedeniyle rabbaniler olun.’ (der). Ve ‘Melekleri ve Nebileri rabler edin diye’ emretmez,’ siz Müslümanlar olduktan sonra küfrü emreder mi?” (Al-i Ymran, 79-80) Bu açyk hükümlerde bildirildiđi üzere hiçbir Rasul, yüce Allah’yn takdir ettiđi bir

hükme karþý fikir beyan edemez, O’nun baðýplamadýđýný baðýplamaya, ona þefaat etmeye kalkýpamaz. Sapýklýkta sýnýr tanýmayan özellikte tasavvufçular, kimi zaman rasulleri de devreden çýkararak yüce Allah’ýn cehenneme gönderdiði bir kimseyi, þeyhlerinin, yüce Allah’ýn hükmüne raðmen, çekip çýkaracaklarýný iddia etmektedirler. Kiþi bir kere saptý mý artýk dur durak bilmez! Kabir azabý Ýki hayat vardýr; Dünya ve Ahiret Kabir, ölüm sessizliðinin devamý ve dünya hayatýndan ahirete geçip kapýsýdýr. Bu nedenle burada herhangi bir hayat belirtisi yoktur. Kullarýný, yapadýklarý ve gidecekleri yerler konusunda en ince detayna kadar bilgilendiren yüce Allah (cc), kabirde herhangi bir hayat belirtisi ya da orada kullarýný ilgilendiren herhangi bir konuda bir bilgi vermemektedir. Nitekim yüce Allah (cc) iki dünya olduðu konusuna þu ilahi hükmü ile açýklýk getirmektedir. “Elbette Biz rasullerimize ve iman edenlere hem dünya hayatýnda, hem þahitlerin duracaklarý günde yardým ederiz. O gün, zalimlere mazeretleri fayda vermez, lanet onlar içindir ve yurdun en kötüsü de onlaradýr. (Mürsquo;min, 51-52) “Allah, iman edenleri, dünya hayatýnda da, ahirette de saðlam sözle sabit kýlar. Allah, zalimleri de þapýrtýr ve Allah, dilediði þeyi yapar.” (Ýbrahim, 27) Yukarıdaki ayetlerden de anlaýýlacađý üzere iki hayat vardýr ve insanlar, dünya hayatýndan sonra dünyada yaptýklarýnýn hesabýný vermek üzere, ahirete gideceklerdir. Ýnsanlar ahiret hayatýna gidecekleri yol üzerinde bir þapka durakta eðlenip herhangi bir hayat süremeyeceklerdir. Kabir hayatý olup olsaydı, hiçbir þeyi eksik býrakmadýđý Kutsal Kitabýnda yüce Allah (cc), kullarýný bundan haberdar edecek ve orada karþýlapacaklarý durumlarý, týpký ahirette karþýlapacaklarý durumlarý haber verdiði gibi haber verecek ve kullarýnýn bundan sakýnmasýný isteyecekti. Oysa bu konuda Kur’an’da en küçük bir ibare bile yoktur. Kur’an’da her þeyi‚ “en ince þekilde düzenleyen” (12/100) yüce Allah (cc), kabir âleminin olmadýđýný da apaçýk bir þekilde ortaya koymuþtur. Ancak her konuda olduðu gibi, bu konuda da, adeta Kur’ani hükümlere karþý çýkmayý din edineler, Ýslâmi gerçekleri yeterince anlamayan ya da vahyi gerçekleri kendilerince yorumlayanlar olmadýk hikâyelerle kabir âlemi ve azabý diye bir yalan uydurmuþlar, bunu da utanmadan Ýslâm’a mal etmiþlerdir. Yüce Allah (cc), dünya ve ahirette insanlarý ilgilendiren her konuyu apaçýk bir þekilde bildirmiþ, neler olacađýný açýklamýþ, kabirde herhangi bir hayatýn olduðunu bildirmemiþtir. Her konuda dillerini eðip bükerek, kelimeleri yerlerinden kaydýrarak gerçekleri çarþýtmayý din haline getirenler ve yüce Allah’a

karşý ¸ýkmayý dinlerinin temel esasý olarak alanlar, kabir konusunda da, hi¸bir ilgisi bulunmadýđý halde Mü’min suresi, 46. ayetini, dillerini eđip bükerek kabir azabý konusunda delil getirmeye ¸alýpmaktadırlar. Kabir hayatý ile ilgili Rasulullah (as) adýna uydurulan sözlerin bir¸ođu, Kur’an ger¸eđi ile ¸eliþmektedir. Kendisine gelen vahyi esaslarý tek öl¸ü edinen ve o esaslara teslim olanlarýn ilki olan Rasulullah (as), teslim olduđu Kur’an’a aykırı bir þey söylemez, söylediđini iddia edenler ve onun adýna sözler uydurup onu yalanlarýna alet edenler, elbette bunun cezasýný acý bir þekilde yapayacaklardýr. Rasulullah (as)’ýn, kabir ziyaretleri, bakýmý, üzerlerinde oturulmamasý gerektiđi ile ilgili bir¸ok tavsiyeleri olmuþtur, ancak kabirde bir hayatýn olduđu ile ilgili hi¸bir ifadesi bulunmamaktadır. Rasulullah (as), insanlara her konuda vahyi ger¸eklerden deliller gösteriyor, hi¸bir konuda vahiy dýþýnda ve vahye aykırı hi¸bir þey söylemiyordu. Çünkü o, delilsiz konuþmasýnýn insana büyük bir sorumluluk getireceđini biliyordu. Rasulullah (as), ayný þekilde kabir konusunda da elindeki Kur’an’a aykırı bir þey dememiþtir, diyemezdi de. Rasulullah (as), insanýn öldükten sonra geri dönüþün olmayacađýný, kþilerin yapadýklarý süre i¸erisinde yaptýklarý ile kalacaklarýný ve cennet ya da cehennem hak etmiþ olarak kabre gireceklerini ifade etmiþtir. “Kabir, ya cennet bah¸elerinden bir bah¸e ya da cehennem ¸ukurlarýndan bir ¸ukurdur.” (Tirmizi) Bu ifadelerinden de anlaþýlýyor ki Rasulullah (as), öldükten sonra geri dönüþün olmayacađýný, kþilerin kazandýklarý ve yaptýklarý ile mükâfatlandýrýlacaklarýný ya da cezalandýrýlacaklarýný belirtiyordu. Bu nedenle kabirde hayat olduđu konusunda uydurulan ve Rasulullah (as)’a atfedilen ifadelerin, Kur’an’a teslim olanlarýn ilki olan Rasulullah (as) ile uzaktan yakýndan hi¸bir ilgisi bulunmamaktadır. Saptýrýcýlar, Ýslâmi hükümleri deđiptirmede sýnýr tanýmýyorlar Çepitli hükümler konusunda azgýnlýđý yol edinerek Allah ve Rasulü’ne iftira atma konusunda sýnýr tanımayan saptýrýcýlar, giderek yüce Allah’ýn bildirdiđi ibadetlerin vakitleri ile oynamaya baþladýlar ve olmayan ibadetler ihdas ettiler. Yüce Allah’ýn indirdiđi Ýslâm dinine karþý din uyduran saptýrýcýlar, yüce Allah’ýn bildirmediđi konularda da Allah ve Rasulü’ün üzerine iftiralar atarak ya ibadetlerin yerlerini deđiptirmiþler ya da kimi dini geceler uydurmuþlardýr. Bu konuda saptýrýcýlarýn, vitir Namazýnýn ve Kadir gecesinin ne zaman olduklarý konusundaki uydurmalarý verilebilir. Vitir namazý, Kur’an’da, gecenin bir kýmýnda uyuyup uyandıktan sonra kýlýnmasý gerektiđi a¸ýk¸a belirtilmiþtir. Saptýrýcýlar, ellerinde hi¸bir

delil bulunmadığı halde Yatsı namazından sonra almışlar, hem de
¸ rekât olarak sınırlanmışlardır. Bu
suyuklukları da Allah'ın Rasul'u ne iftira ederek
kanıtlamaya ¸almışlardır. Rasulallah (as), kendisi, gecenin
sonuna doğru ¸nceleri onbir, daha sonraları, hastalık ve yabılgık
nedeniyle ¸ce Allah'ın, Kur'an'da verilen
ruhsat gereği dokuz ve yedi rekât olarak kılmıştır.
M¸teriler, bu ger¸eklere ve Rasulallah (as)'ın
Kur'an'a teslim olanların ilki olduğunu bizzat
Kur'an'da belirtmesine rağmen Rasulallah (as)'ın
Yatsıdan sonra kılmışını istediğini, hiçbir imani ve ahlaki
değer tapmadan iddia edememeleridir. Vitr namazının yatsıdan
sonra alınması ile yetinmeyen saptırıcılar, uyduruk bir
s¸r¸ kutsal geceler uydurmuşlar, bu gecelerde sabahlara
kadar namaz kılanların b¸t¸n g¸nahlarının
affedileceğini iddia etmişlerdir. Tađutun reddedilmeden ¸ce
Allah'a iman edilemeyeceği ¸hk¸ne
rağmen saptırıcılar, zalim de olsa emir sahiplerine itaat edilmesi
gerektiğini ileri s¸rm¸pler ve g¸n¸m¸zde
tağuta taparcasına ona iman edip teslim olmuşlar, insanların da tağuta
tapmaya ¸ad¸maktadırlar. Pehlilik konusunu da ¸ar¸tan
saptırıcı saptıklar, Allah ve Rasul'u ne savap ¸an
tağut yolunda ¸lenlerin bile pehit olduklarını iddia etmişlerdir.
Aynı şekilde hangi vatan oldu ¸ylanmadan vatan uğruna
¸lenlerin pehit oldukları iddiaları da hep bu saptıklarca iddia
edilmektedir. Kur'an'da ve S¸nnette, Kadir
gecesinin ne zaman olduğu belirtilmemiş iken Allah'ın dinine
savap ¸mayı bozuk bir karakter haline getirenler, bu gecenin
Ramazan ayının 27. gecesi olduğunu ¸ileri
s¸rm¸plerdir. Saptırıcılar, b¸t¸n bu yaptıkları
ile yetinmemiş olacaklar ki, uydurdukları Mira¸ hadisi ile
¸ce Allah'a ve Rasul'u ne bile dil uzatacak
kadar esfele Safiline yuvarlanmışlardır. Uydurdukları hadis ile
¸ce Allah'ın, (hâpâ) kullarının halini
bilmediğini, Hz. Musa (as)'ın, Hz. Muhammed (as) ile
âdetâ oynarcasına ¸ce Allah'a dokuz kez
g¸nderip ¸ce Allah'a (hâpâ), kullarının
kaldırabilecekleri g¸¸leri konusunda akıldan verdiğini ileri
s¸rm¸plerdir ki bu, k¸fr¸n en seviyesiz
derekesidir. Kur'anî h¸k¸m¸zerinde yapılan
tahrifatın ¸¸ amacı vardır 1- İnsanların, Tevhidi esasları
ve Yâm¸ ¸ğrenmelerini engellemek, (her iki grup)
2- İnsanların h¸pağı gidecek beyleri anlatarak ¸kar sağlamak,
(bel¸amlar) 3- Yâm¸a karşı olan kin ve nefret,
(Yâm d¸manları) Yâm¸ m¸teri yalancılar
ile Yâm d¸manları, Kur'anî h¸k¸m¸lerin
¸ğ ve net bir şekilde ortaya koydu ve ¸ce

saptýrýcýlara cesaret vermip, Ýslâm'ýn, bozmadýk, deđiptirmedik kavramýný ya da konusunu býrakmamýplardýr. Eđer Müslümanlar, en az saptýrýcýlar kadar cesaretli olsalardý, bugün durum çok daha farklý, Ýslâm'ýn ve Müslümanlarýn lehinde olacaktý. Müslümanlar olarak amacýmýz, bazý kipilerin, kimi gerekçelerle gizledikleri gerçek Ýslâmi kavramlarý, bütün tepki, eleptiri, baský ve saldýrýlarý göze alýnarak Tevhidi gerçekleri ortaya koymak, topluma bu gerçekleri olduđu gibi anlatmaktýr. Ýslâmi kavramlarýn gerçek anlamlarýnýn ne olduđunu belirterek iman ya da inkâr edecek olanlarýn, bilinçli hareket ederek saflarýný netleptirmelerini, herkesin, yerinin ve konumunun neresi olduđunu bilmesini sađlamak biz Müslümanlarýn öncelikli görevidir. Elbette ki hidayet yalnızca yüce Allah’tandýr biz O’na teslim olan Müslümanlarýz.

Bu köpe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazýsý için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=257